

Fleertallet. Man forandrede Grundlovens Ord, fordi man forudsaae, at det Ord „Staten“ kunde blive mistydet; dog havde man i Særdeleshed troet, at Mistydningen kunde opstaae i de andre Statsdele; som om der kunde gøres Krav paa, at vor Folketkirke skulde nyde Underskøttelse ikke blot af det egentlige Danmark, men ogsaa af de øvrige Statsdele; man brugte det Udtryk „offentlig Underskøttelse,“ fordi det ikke var saa let at finde et andet; dette Udtryk har ligesom Ordet „Staten“ meget forskjellig Betydning, og naar man paa ethvert Sted kan see, i hvilken Betydning det tages, saa forekommer det mig ikke, at man skal lægge saamegen Vægt paa saadanne Bibe- greber, som man stundom forbinder med disse Ord. Jeg skulde forøvrigt dog holde for, at det var rigtigere at bruge det Udtryk, som er foreslaaet i Regjeringens Udkast, end det Ud- tryk, som Udvalget har sat istedet derfor; men jeg anseer det ikke for meget vigtigt. Hvad jeg dog i Særdeleshed vil anføre til Fordeel for, at man ikke skulde bruge det Udtryk „Sta- ten“, det er, fordi, naar man nævner Staten som en Heelhed, saa forstaaer man derved hele Monarchiet. Det er noget ganske Andet, at man undertiden benævner de forskjellige Bes- taanddele af Staten som Stater. Det er me- get hyppigt i tydske Love at tale om „Vore Stater“, og derved forstaae de forskjellige Lande, som høre under een Regent, skjøndt de ikke have nogen egentlig forskjellig Statscharakter. Det er derimod meget sjældent, at Ordet er brugt i den Betydning i vore Love; jeg troer næsten ikke, at det findes andre Steder end i Indsødsretten af 1776, hvor „vore Stater“ forekommer. Derimod er det sædvanligere at sige „vore Lande“; Staten er et Ord, som ikke forekommer saa meget i Lovsproget, men, naar det bruges, saa forstaaes derved den hele politiske Eenhed, som man og her kan kalde Monarchiet; dette er et Udtryk, man ved de fleste Leiligheder helst maatte bruge, fordi det ingen saadan Anledning giver til Mistydning, som Ordet Stat kunde give. Jeg anseer det forøvrigt for temmelig ligegyldigt, enten man vedtager Regjeringsudkastets eller Udvalgets Fleertals Forslag i saa Henseende, eller man vil vælge et tredje Udtryk, som ogsaa er blevet

foreslaaet, og som jo har den Fordeel at bort- sferne de Bibe- greber, som man vil knytte til de 2 andre foreslaaede Udtryk, hvilke Bibe- greber dog virkelig ikke kunne have Noget at be- tyde, fordi man af Sammenhængen og det hele Forhold meget tydeligt veed Udtrykkets Betydning. Et af de vigtigste Spørgsmaal, som her er under Forhandling, er, om Rigs- dagen skal samles hvert Aar eller blot hvert an- det Aar. Det er vist i sig selv en meget rig- tig Sætning, at man kun skal gjøre nødvendige Forandringer; men dette „nødvendige“ maa dog ikke tages i en saa absolut Betydning, som det synes, at Nogle ville tage det; thi Nødvendig- hed maa her ikke blot være det, som er aldeles uundgaeligt, men alt det, som fornødtgvis maa finde Sted, for at Ordningen kan være hensigtsmæssig, og jeg kan dog ikke Andet end finde, at det er „nødvendigt“ i dette Ordets Be- tydning, ikke i Ordets absolute Betydning, at man forandrer den aarlige Rigsdag til en to- aarlig. En æret Taler har villet benægte, at der er nogen Utilfredshed med de hyppige Rigsdagsmøder; han mener, at jeg ikke har noget Beviis derfor, og han sætter sin Paa- stand imod min; jeg vil heller ikke indlade mig paa at føre noget Beviis; thi Sligt kan ikke bevises ved nogen enkelt Sætning, men maa beroe paa den hele Opfatning af Forholdet, og jeg troer virkelig, at den større Deel i Lan- det vilde ønske, at der ikke var saa mange Rigsdagsmøder som nu, da det dog i mange Henseender er besvarende. Den ærede Taler meente, at det var ikke de mange, men de lange Rigsdagsmøder, man besvarede sig over; dette troer jeg ogsaa forsaavidt er rigtigt, at det i Særdeleshed er ved Længden, at de blive besvæ- rende; men det er jo vist, at, jo flere Rigs- dagsmøder der ere, des længere Tid medgaaer der; thi ethvert Rigsdagsmøde optager dog en heel Deel Tid. Om der kommer nogle flere Sager for ved et Møde, der holdes hvert an- det Aar, saa vil dog den hele Sum af Tid, som anvendes, deels til Mødernes Forberedelse, Valg og deslige, dog ikke være saa lang som ved eetaarige; men forøvrigt er jo ogsaa det Forslag, at der nu kun skal holdes Rigsdag hvert andet Aar, bygget paa den Forandring i vore Forhold, som der opstaaer, naar Fælles-